

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912210761
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912210761.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi 1/ Z. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX a odporkyni 2/ M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie Legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 516,06 Eur s príslušenstvom, o späťvzatí návrhu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 13C/366/2012-77, zo dňa 15. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ trovy konania vo výške 84,98 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, a to právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov vo výške 25,24 Eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v Y. G., a.s., K. X., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia dlžnej istiny spolu s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O.s.p.“) zastavil (prvý výrok). Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť, skôr než sa začalo pojednávanie vo veci samej. O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania (predstavujúcich trovy právneho zastúpenia) vo výške 84,98 Eur (tretí výrok), pričom rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p.. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to za: prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie z 05. 12. 2012 k tomu režijný paušál po 7,63 Eur, spolu potom 84,98 Eur (2 x 34,86 Eur + 2 x 7,63 Eur). Navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 23,87 Eur (druhý výrok) a zároveň mu náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok).

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov vyššie špecifikovanú náhradu trov právneho zastúpenia (III. výrok). Žiadal rozhodnutie v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil trovy v odvolacom konaní celkom vo výške 19,33 Eur.

Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Podľa jeho názoru v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „združenie“), je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, hlavne keď združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Poukázal na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. bolo úmyslom zákonodarcu umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Zároveň nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje súd základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelné vynaložené a neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Pokiaľ vedľajší účastník argumentuje dôvodnosť priznania trov s poukazom na ust. § 137 O.s.p. a na ustanovenie Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, považoval za potrebné uviesť, že združenie odporcov v konaní nezastupuje a ustanovenie § 137 O.s.p. nemožno aplikovať v danom prípade, nakoľko toto ustanovenie priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti žiadal potvrdiť ako vecne správne a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 25,24 Eur.

Uviedol, že združenie, ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcov. Tento postup je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o našom vstupe do konania. Vstup do konania bol opodstatnený, pretože „prvostupňový súd žalobu zamietol“ po vstupe vedľajšieho účastníka do konania na základe argumentácie obsiahnutej v odpore zo dňa 05. 12. 2012. Zdôraznil, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity združenia. Z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné.

Podľa jeho názoru by bolo vhodné prijať takú právnu úpravu, ktorá by súdu umožnila v súdnych konaniach proti spotrebiteľom prihliadať na premlčané pohľadávky ex offa, nakoľko ust. § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je v súlade s čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv EÚ. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ s odstupom viacerých rokov uplatňuje pohľadávky voči spotrebiteľom na základe dubióznych právnych titulov - prevažne spotrebiteľských zmlúv uzatváraných v rozpore s právnymi predpismi, ktorí sa tak dostávajú do nevýhodného postavenia najmä v súvislosti s nezachovaním dôležitých listín. Vzniká tak nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ sa v súdnom konaní nedokáže efektívne brániť. Vstupom vedľajšieho účastníka do konania navrhovateľ už nenájde len neinformovaného a rezignovaného spotrebiteľa, ale rovnocenného partnera, pričom aj v spotrebiteľských konaniach musí platiť staré rímske pravidlo „vigilantibus iura scripta sunt“.

Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením, pričom účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy. Argumentácia navrhovateľa je účelová, nelogická až absurdná. Občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov,

má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Práve preto je vedľajší účastník zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zastúpenie realizovať. V predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je preto nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktačnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri naplňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, v ktorej bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov právneho zastúpenia v sume 84,98 Eur (III. výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania zo dňa 13. 08. 2012, doplnený podaním zo dňa 10. 09. 2012 a domáhal sa proti odporcom 1/ a 2/ zaplata sumy 516,06 Eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 436,39 Eur od 02. 03. 2007 do zaplata a s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,67 Eur od 02. 03. 2007 do zaplata. Podaním zo dňa 14. 09. 2012 doručeným súdu dňa 20. 09. 2012 oznámil súdu vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania vrátane príloh. Okresný súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 4Ro/140/2012-33 dňa 12. 11. 2012, proti ktorému podal vedľajší účastník odpor. V odpore vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu pred začatím pojednávania vo veci samej elektronickým podaním doručeným súdu dňa 11. 04. 2013 vzal návrh v plnom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a súčasne žiadal o vrátenie zaplata súdneho poplatku. Týmto podaním taktiež navrhol, aby súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Odvolací súd sa danou vecou zaoberal v rozsahu, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Občianske združenie na ochranu spotrebiteľa - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, bolo preto oprávnené vystupovať v konaní ako vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník, v danom prípade združenie založené na ochranu spotrebiteľov, sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Združenie môže v konaní vystupovať samostatne alebo prostredníctvom zástupcu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť navrhovateľa o účelnosti vynaloženia takýchto trov je v rozpore so zákonnou garanciou na právo zastúpenia. Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch navrhovateľ sa nechal zastupovať advokátom, to znamená, že navrhovateľ je zastúpený po odbornej stránke advokátskou kanceláriou, avšak na druhej strane toto právo pre druhého účastníka popiera s poukazom na to, že zbytočne sa navyšujú trovy konania.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. platí, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Citované ustanovenie predstavuje špeciálnu právnu úpravu voči ustanoveniu § 146 ods. 1 O.s.p.. Okresný súd z daného ustanovenia správne vychádzal, teda správne aplikoval príslušnú právnu normu. V danom prípade z procesného hľadiska platí, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, preto je povinný hradiť trovy konania, a to aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na úspešnej strane, teda na strane odporcov.

Z námietok navrhovateľa vyplýva, akoby chcel vytvoriť nerovné podmienky pre účastníkov v konaní, keď navrhovateľ je právne zastúpený a toto právo vedľajšiemu účastníkovi ako riadnemu účastníkovi upiera. Popiera tak základný princíp „rovnosti zbraní“. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do tzv. spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, kedy sa mu ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu svojich záujmov. Právo spotrebiteľov na vytváranie týchto združení upravujú príslušné smernice EÚ, napr. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES, Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES, ako aj článok 38 Charty základných práv EÚ.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby, advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je ustanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Odvolačný súd pre úplnosť dodáva, že vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v odvolaní nenamietal správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, odvolačný súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolačný súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovia 1/ a 2/ i vedľajší účastník na strane odporcov boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporcovia si trovy odvolacieho konania neuplatnili a ani im žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolačný súd o náhrade trov odvolacieho konania odporcov nerozhodoval. Vedľajší účastník na strane odporcov si uplatnil trovy odvolacieho konania (predstavujúce trovy právneho zastúpenia) vo výške 25,24 Eur v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa. Za uvedený úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, ktoré sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej, prináleží odmena vo výške 17,43 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“) a režijná paušálna náhrada výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky) v sume 7,81 Eur, teda spolu 25,24 Eur. Odvolačný súd mu preto v súvislosti s týmto odvolacím konaním priznal náhradu trov konania v sume 25,24 Eur v súlade s jeho návrhom.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.